

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 67. Hugonotarum bellum adversus Ludovicum XIII. Franciæ Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. effet, simul tamen rogaret, ut omni-
A. C. 1620. bus, qui suas secuti essent partes, ve-
 niam concederet. Rex, cui ipsa victo-
 ria belloque potior erat Matris reveren-
 tia, oblatos concordiaë articulos die de-
 cima Augusti lubens Regio chirographo
 firmabat, Principes vero ea duntaxat
 lege pristinis restituit honoribus, si in-
 tra octavum diem a promulgato recon-
 ciliationis diplomate, positis armis, in
 Regis obsequium reversi fuerint. Pa-
 cificatione hac utrinque facta, Regina
 Mater die decima tertia Augusti Re-
 gem Filium suum Brisacci salutatum
 venerat, ac cum eo, ejusque Conjuge
 Anna die quarta Septembris Turonio,
 Pictavium profecta est, Parisios ingres-
 sura. Ceterum hanc pacem Gallis ad-
 eo auspiciatam pro Rege conciliabant
 Bellegardius Dux, ejusque Frater Se-
 nonum Archiepiscopus, necnon Pater
 Berullus, pro Regina autem Amandus
 Richelius Lucionensis Episcopus, qui
 tam fideliter Reginaë causam procura-
 bat, ut simul Regi suo fidem integer-
 rime servaret.

§. LXVII.

*Hugonottarum bellum adversus Lu-
 dovicum XIII. Franciæ Regem.*

Vix

Vix quintum hoc bellum civile, cuius flammæ Calvinistæ potissimum accenderant, finem accepit, cum mox sextum multoque atrocius iidem Hugonotæ adversus legitimum suum Regem in Galliis concitarent. Florebat hoc regnum per plurima sæcula Sedi Apostolicæ addictissimum, Regique suo fidelissimum, eoquod nulla ibidem invaluisset hæresis, Regio solio inimica: postquam vero regnante Henrico II. Calvinistæ exitiali prorsus fato Franciam inficere cæperat, mox Gallorum non pauci Deum simul, & Reges suos abdicaverant, perinde ac si idem esset, a Catholicis deficere, & Regi ac patriæ bellum denuntiare; quippe vix adulto Calvinismo ejus Sectarii lectis clam in tota Gallia copiis Ambasiæ Franciscum II. ejus Fratres, Matrem, totamque Regiam familiam e medio tollere nitebantur, Carolum vero IX. evocato Germano milite seditiosis armis presere, & Franciscum Guisium, immisso Sicario interfecerunt, ipsumque Regem ad Meldas intercipere attentarunt, eumque antea victorem, & postea a rebellibus victum, ut supplex pacem a subditis exoraret, coegerunt, ad tantam jamjam prolapsi audaciam, ut pacem respuerent, nisi hæc adjecta esset conditio, *si libertas conscientiæ, si Ministrorum*

Sæc. XVII.

A. C. 1620.

*Gramond.**hist. Gall.**lib. 6.**Calmet Hist.**Univ. l. 151.*

Rr 2

rum

Sæc. XVII. *rum annuæ pensiones ex Regio arario, ac*
Sæc. 1620. denique quicquid eis libuerit, permitteren-
tur. Nec mitius Hugonotæ, aucto eo-
rum numero, audacia & potentia, cum
Henrico III. Rege agebant, quem cre-
bris tumultibus, rebellionibus, & bel-
lis usque ad exitium, mortemque di-
vexarunt: Ejus vero Successorem, Hen-
ricum IV. quamdiu ejusdem sectæ af-
finitate eis conjunctus erat, Regii sce-
ptri dignissimum proclamarunt, quam-
primum vero ad Catholicæ Ecclesiæ
finem redierat, in eum atrocibus illico
convitiis velut in hostem publicum de-
fævierunt, unde natum erat hoc pro-
loquium: *Sectarios Henrico ut Calvinistæ,*
non ut Regi opitulatos fuisse: qua tamen
nefanda agendi ratione fat luculento
prodidere testimonio, quo spiritu Cal-
viniana, imo quævis secta Regiæ do-
minationis impatiens agatur. Nunquam
vero Majori insolentia ac furore in Re-
gem suum tumultuabantur Calvinistæ,
quam ubi Ludovicus XIII. pessime licet
consultus, eis Loduni in Pictonibus
sectæ suæ comitia agere indulserat, ad-
jecta quamvis ea lege, ut Regis edi-
ctum ante triennium die vigesima ter-
tia Junii promulgatum executioni man-
darent.

§. LXVIII.

Sæc. XVII.
A. C. 1620.*Lodunensis Bearnensium Hugonotarum conventus contra Regis edictum.*

Attamen tantum aberat, ut Hugonotæ Bearnenses Regis edictum, quo hanc Provinciam Gallicæ coronæ conjungi, & fidem Catholicam revocari cautum erat, exequi cogitarent, quin etiam frivolis ex rationibus Bearnenses Senatores Regiæ intentioni adversarentur, morasque ex moris trahentes, Regia mandata eludere niterentur: Cum autem Rex per suos Legatos executionem edicti urgeret, Forcæus, cui summa in Bearnenses auctoritas, edictum in proximo Lodunensi conventu acceptatum iri respondit, interim vero non fuit ullum injuriarum & convitiarum genus, quo Regii Legati a petulantibus Calvinistis ibidem non fuerint affecti: conclamant alii ad arma, ex factiosissimis civibus leguntur rebellionis Duces, concitatur ad seditionem populus, atque in criminis societatem vocantur quoque Aquitani, Pictones, & Narbonenses Calvinistæ. Postea Loduni celebrantur sectæ comitia, accurrunt ex singulis Provinciis tres Legati, primus ex Nobilibus, alter ex Prædicantibus,

Serran. Hist. Franc. p. 958. Gramond. l. c. Brachel. Hist. nost. temp. lib. I. Jæger Hist. Eccl. l. I. cap. 13.